

Зміни до Закону про іноземців

29 січня 2022 року набуде чинності закон від 17 грудня 2021 року Про внесення змін до Закону про іноземців та деяких інших законів (Зак. Вісник за 2022 рік поз. 91). Він вносить ряд істотних змін до правил, що стосуються легалізації перебування іноземців на території Польщі, з особливою увагою до осіб, які виконують роботу.

Основні зміни в законодавстві про дозвіл на тимчасове проживання та роботу

Закон після новелізації вносить ряд змін до положень Закону від 12 грудня 2013 року Про іноземців (Зак. Вісник за 2021 рік поз. 2354), які регулюють надання та зміну дозволу на тимчасове проживання і роботу. З дня набрання чинності цього закону перестануть бути дійсними наступні вимоги про надання дозволу на тимчасове проживання та роботу:

- наявність у іноземця джерела стабільного і регулярного доходу, достатнього на покриття витрат на утримання себе і членів сім'ї, які перебувають на його утриманні (зараз ст. 114 ч. 1 п. 1 літ. b закону Про іноземців);
- наявність у іноземця забезпеченого місця проживання на території Республіки Польща (зараз ст. 114 част. пункт 2 Закону Про іноземців).

При цьому зміниться попередня вимога, пов'язана з тим, що зарплата іноземця не може бути нижчою мінімальної заробітної плати (ст.114 част. 1 п. 5 Закону про іноземців). В результаті цієї зміни щомісячна заробітна плата іноземця не може бути нижчою мінімальної заробітної плати за роботу незалежно від розміру робочого часу і типу правовідносин, що лежать в основі виконання роботи іноземцем, і також в тому випадку, якщо іноземець буде виконувати роботу неповний робочий день.

З цією зміною пов'язане також додавання нового положення ст. 114 п. 4b Закону про іноземців, який візьме до уваги ситуацію, в якій іноземний громадянин подає заяву про видачу дозволу на тимчасове проживання з урахуванням виконання роботи на користь більш ніж одного суб'єкта, який доручає виконання роботи. Тоді вимога про надання дозволу на тимчасове проживання та роботу вважатиметься виконаною, якщо сума заробітної плати, зазначена в Додатках № 1 до заяви на отримання дозволу на тимчасове проживання та роботу, не буде нижчою за розмір мінімальної оплати праці.

Крім того, буде введено нове положення ст. 114 част. 4a Закону Про іноземців, відповідно до якого вимога мати іноземцем медичну страховку в значенні положень Закону від 27 серпня 2004 р. Про надання медичної допомоги, що фінансується з

державних коштів (Зак. Вісник. 2021 р. поз. 1285 з пізн. зм.) вважатиметься виконаною і тоді, коли іноземець матиме медичну страховку у зв'язку з виконанням роботи, що є підставою для отримання дозволу на тимчасове проживання та роботу. Таким чином, положення дозволить враховувати ситуації, в яких іноземцю повинна бути доручена робота, з якої випливає обов'язкове право на медичне страхування відповідно до ст. 66 част. 1 Закону від 27 серпня 2004 року Про державні виплати на охорону здоров'я.

У ст. 119 закону про іноземців будуть внесені зміни у вигляді двох нових обставин, з виникненням яких не буде пов'язана необхідність отримання нового дозволу на тимчасове проживання і роботу або його зміни. А саме, це буде зміна назви посади, на якій іноземець виконує роботу, при збереженні при цьому обсягу своїх обов'язків, а також збільшення розміру робочого часу (ставки) при пропорційному збільшенні заробітної плати.

Змінений закон також впроваджує істотні зміни в режим зміни дозволу на проживання і роботу. У поточному правовому стані зміна цього дозволу може включати зміну роботодавця-користувача або зміну умов виконання роботи, визначених у дозволі відповідно до ст. 118 част. 1 пункту 2-5 Закону про іноземців. Нова зміна полягатиме на тому, що допустима в цьому режимі зміна буде поширюватися також на зміну суб'єкта, який доручає виконання роботи, а також те, що іноземець отримає звільнення від обов'язку мати дозвіл на роботу, що визначено окремими положеннями. Заяву на зміну дозволу на тимчасове перебування і роботу можна буде скласти на бланку за зразком, який вказаний в розпорядженні Міністра внутрішніх справ і адміністрації, виданого на підставі впровадженої ст. 120b Закону про іноземців. До заяви про зміну дозволу на тимчасове перебування та роботу треба буде додати Додаток № 1 до заяви про видачу дозволу на тимчасове проживання за зразком, вказаним у Додатку № 2 до розпорядження міністра внутрішніх справ та адміністрації від 17 квітня 2019 року. За заявою про видачу іноземцю дозволу на тимчасове перебування (Зак. Вісник поз. 779), а також документи, необхідні для підтвердження даних, що містяться в заяві та обставин, що підтверджують зміну дозволу на тимчасове перебування і роботу. Зі зміною дозволу на тимчасове перебування та роботу буде пов'язаний обов'язок сплатити податковий збір за новою ставкою 220 PLN (половина суми оплати за надання дозволу на тимчасове перебування і роботу).

Оновлений Закон також передбачає у новому положенні ст. 117b Закону про іноземців правову основу для того, щоб воєвода в першу чергу розглядав справи надання дозволу на тимчасове перебування і роботу, в яких суб'єктом, що доручає виконання

роботи буде підприємець, який веде стратегічно важливу для національної економіки діяльність, що буде відповідати списку, затвердженому постановою відповідного міністра у справах економіки (на даний час Міністр розвитку і технологій) на підставі ст. 88сb Закону від 20 квітня 2004 року про сприяння зайнятості та заклади ринку праці (Зак. Вісник. за 2021 р. поз. 1100 з пізн. зм.). Застосування ст. 117b закону про іноземців залежатиме від того, чи буде видано відповідне розпорядження (його видача є необов'язковою).

Інші найбільш важливі зміни, що стосуються положень, які регулюють видачу дозволу на тимчасове проживання.

Нововедення також стосуватимуться змін до законодавства про надання тимчасового дозволу на проживання для воз'єднання з сім'єю. Ці зміни спрямовані на достосування польського законодавства до положень Директиви Ради 2003/86/ЄС від 22 вересня 2003 року про право на воз'єднання сімей (Зак. Вісник ЄС L. 2003.251.12 від 3 жовтня 2003 р.) з поясненням здійсненим Трибуналом Юстиції Європейського Союзу в рішенні від 16 липня 2020 року. у справах: *C-133/19 V.M.M. і V. M. проти бельгійської держави*, *C-136/19 V.M.M і V.M. проти бельгійської держави* і *C-137/19 V. M. O. проти бельгійської держави*, а також в постанові від 12 квітня 2018 р., справа номер *C-550/16, A et S проти Staatssecretaris van Veiligheid En Justitie*. Одна зі змін буде полягати на тому, що оцінка того, чи член сім'ї, який має приєднатися до іноземця, який проживає на території Республіки Польща є неповнолітнім (ст. 159 ч. 3 п. 2-4 закону про іноземців) буде оцінюватися станом на день подання заяви про видачу дозволу на тимчасове перебування, а не – як раніше – станом на день прийняття рішення у справі (нове положення ст. 159 част. 3a Закону про іноземців). Друга зміна буде полягати у тому, що членами сім'ї, які мають право на отримання дозволу на тимчасове перебування будуть не тільки батьки по прямій лінії, або повнолітня особа, відповідальна за неповнолітнього у відповідності з чинним законодавством Республіки Польща, якщо в даний час біженець або одержувач додаткового захисту (до якого має приєднатися член сім'ї) є неповнолітнім, але і така особа, коли біженець або одержувач додаткового захисту в день подачі заяви про надання міжнародного захисту був малолітнім без нагляду або потім був залишений без нагляду, а заяву про видачу дозволу на тимчасове перебування з метою воз'єднання з сім'єю було подано до закінчення 6 місяців з дня отримання статусу біженця або надання додаткового захисту (нова версія, ст. 159 п. 4 Закону про іноземців).

Новелізація закону внесе зміни до ст. 127 п. 3 Закону Про іноземців, який регламентує одну з вимог надання дозволу на проживання з метою виконання роботи в професії, що вимагає високої кваліфікації, щодо суми заробітної плати, яку іноземець повинен отримувати. В даний ця сума не може бути нижчою, ніж еквівалент 150% від суми середньої заробітної плати в національній економіці в році, що передує укладенню договору між іноземцем і особою, що надає виконання роботи, оголошеної Головою Головного статистичного управління на підставі ст. 20 п. 1 літ. а закону від 17 грудня 1998 року Про пенсії з Фонду соціального страхування (Зак. Вісник за 2021 рік. 291 з пізн. зм.). В результаті зміни розмір заробітної плати буде відноситися до суми середньої заробітної плати в національній економіці за рік до подачі заяви на отримання цього дозволу.

Встановлення нових термінів реалізації справ, регламентованих законом про іноземців.

Новелізація також внесе істотні зміни в регулювання термінів реалізації справ:

- надання дозволу на тимчасове перебування (та зміни дозволу на тимчасове проживання та роботу);
- надання дозволу на постійне перебування;
- надання дозволу на перебування довготермінового резидента Європейського Союзу.

У разі провадження щодо надання дозволу на тимчасове проживання (та провадження щодо зміни дозволу на тимчасове перебування та роботу) строк для воєводи на вирішення справи становитиме 60 днів (нове положення ст. 112а п. 1 Закону про іноземців) та обчислюється з моменту, коли відбудеться остання з наступних подій (нове положення ст. 112а част. 2 Закону про іноземців):

- подання заяви особисто або подальша особиста явка іноземця в воєводській адміністрації (за винятком випадків, коли іноземець не є зобов'язаний до особистої явки);
- подання заяви, яка не має формальних недоліків або їх виправлення;
- подання іноземцем документів, необхідних для підтвердження даних, що містяться в заяві і обставин, що обґрунтовують заяву про надання дозволу на тимчасове проживання або безрезультатне закінчення терміну її подачі, визначеного воєводою.

У разі провадження про надання дозволу на постійне перебування та провадження про надання дозволу на перебування довгострокового резидента Європейського Союзу термін для вирішення справи воєводою становитиме 6 місяців (ст. 210 част. 1 та ст. 223 закону про іноземців). Його хід буде залежати від виникнення тих же подій, що і при провадженні про надання дозволу на тимчасове проживання (нове положення ст. 210 част. 2 Закону про іноземців).

Термін на вирішення будь-якої з цих справ Начальником управління у справах іноземців в апеляційній інстанції становитиме 90 днів, рахуючи від дня передачі апеляції, а в разі, якщо апеляція не відповідатиме вимогам, встановленим законодавством (формальних вимог) – від дня усунення недоліків (нове положення ст.112а част. 4 і 5 ст. 210 ч. 4 і 5 ст. 223 закону про іноземців).

Ст. 13 новелізуючого закону передбачає, що нові терміни розгляду справ застосовуватимуться у вже триваючих розглядах і діятимуть найраніше від дня набрання ними чинності.

Інші процесуальні зміни, що стосуються розглядів, які проводяться відповідно до положень Закону Про іноземців

Новелізація передбачає зміни в ст. 7 Закону про іноземців, що зумовить те, щоб роз'яснення мовою, зрозумілою для іноземця про правила і режим провадження, а також про належні йому права і обов'язки висилалися йому в електронній формі на вказану ним адресу електронної пошти (e-mail) або шляхом надання йому адреси сайту, на якому таке повідомлення в електронному вигляді буде знаходитися. Для того, щоб повідомити іноземця в такій формі орган повинен буде спочатку отримати згоду іноземця для цього. Ця нова форма надсилання роз'яснень для іноземців також може бути застосована в процедурах, які триватимуть в день набрання чинності новелізації.

Новелізацією до положень до Закону про іноземців також буде введено чітку основу для того, щоб обмін інформацією між воєводою або Начальником управління у справах іноземців, і органами, до яких ці органи звернулися з проханням про надання інформації, щодо того чи в'їзд іноземця на територію Республіки Польща і його перебування на цій території можуть становити загрозу для обороноздатності або безпеки держави або охорони громадського порядку і безпеки (Воєводський комендант поліції, комендант відділення прикордонної служби, Глава Агентства внутрішньої безпеки), міг здійснюватися за допомогою засобів електронного зв'язку, тим самим полегшуючи обіг документів між ними і сприяючи тим самим поліпшенню ведення проваджень.

Правила ведення проваджень, що ведуться станом на дату набрання чинності новелізації закону

Ст. 7 част. 1 новелізації закону встановлює загальне правило про те, що до розглядів, які проводяться відповідно до Закону про іноземців, які не будуть завершені до дати набрання чинності новелізації закону, застосовуватимуться існуючі положення. Так само, описані вище зміни в законодавстві будуть застосовуватися до проваджень, які будуть розпочаті не раніше, ніж 29 листопада 2022 року. Винятки з цього правила стосуватимуться описаної нової форми надсилання роз'яснень для іноземців (нові положення ст. 7 част. 3 Закону Про іноземців) і нових строків вирішення справ і направлення воєводами викликів до іноземців для подання доказів (нові положення, зазначені в ст. 13 част. 1 новелізації закону).

Крім того, виняток з правила застосування існуючих положень щодо проваджень, які залишаються в процесі встановлює ст. 8 новелізації закону, яка передбачає особливий режим припинення розпочатих до 1 січня 2021 року проваджень у справі надання дозволу на тимчасове перебування і роботу.

Особливий порядок закінчення проваджень про надання дозволу на проживання та роботу, порушених до 1 січня 2021 року.

Передбачений в новелізації закону (ст. 8) особливий режим закінчення проваджень, полягає в тому, що якщо на день набрання чинності залишатиметься незавершене провадження у справі про надання дозволу на тимчасове перебування і роботу (ст. 114 або ст. 126 Закону про іноземців), то це провадження повинно завершитися наданням дозволу на термін 2 років, рахуючи від дня видачі рішення, за винятком випадків, в яких:

- діятиме запис даних іноземця до списку іноземців, чиє перебування на території Республіки Польща є небажаним;
- дані іноземця будуть перебувати в Шенгенській інформаційній системі для цілей відмови у в'їзді;
- надання дозволу буде суперечити міркуванням оборони або безпеки держави або захисту безпеки і громадського порядку або зобов'язанням, що впливають з положень ратифікованих міжнародних угод, що діють в Республіці Польща.

Для того, щоб підпадати під це конкретне регулювання, триваюче провадження з надання дозволу на проживання і роботу повинно буде відповідати декільком умовам

(ст. 8 част. 3 – 5 новелізації закону). Крім того, що заява на отримання дозволу на тимчасове проживання була подана для воєводи в терміні до 1 січня 2021 року:

- сам термін на подання заяви, зазначений у ст. 105 част 1 Закону про іноземців (строк, який визначається тривалістю законного перебування), має бути збережений;
- заява не повинна мати формальних недоліків або ж ці недоліки бути виправлені в строк;
- іноземець заявив у заяві про надання дозволу на тимчасове проживання, що метою його перебування на території Республіки Польща є виконання роботи, або ж таку заяву він подав до органу, що здійснює провадження не пізніше 31 грудня 2020 року.;
- провадження не повинно проводитися в умовах наявності підстав для відмови в його порушенні, передбачених в ст. 99 п. 1 або част. 1а, або ст. 116 Закону про іноземців;
- провадження - у разі, якщо в день набрання чинності новелізації закону було призупинене - має бути розпочате протягом 3 місяців від цієї дати.

У разі, якщо до дня набрання чинності новелізації закону воєвода не викликав іноземця до особистої явки у Воєводській адміністрації на підставі ст. 105 ч. 2 Закону Про іноземців, то вже цього не зробить, а відбитки пальців для цілей розміщення їх на карті перебування будуть отримані пізніше.

Якщо ці умови не будуть виконані, провадження буде продовжуватися далі (або, у відповідних випадках буде закінчене) згідно існуючих положень Закону про іноземців відповідно до загального правила, що впливає зі ст. 7 част. 1 новелізації закону.

Дозвіл на тимчасове проживання і роботу в даному режимі зможе видати або воєвода, або Глава Управління у справах іноземців у другій інстанції, – в залежності від того, на якій стадії буде перебувати це провадження в день набрання чинності новелізації Закону.

Права та обов'язки, які є результатом надання дозволу на тимчасове проживання та роботу в особливому режимі

Дозвіл на тимчасове перебування, що надаватиметься в цьому особливому режимі не визначатиме суб'єкта, що надає виконання роботи або роботодавця користувача (у разі тимчасової роботи), а також ні умов виконання роботи, як в разі дозволу на тимчасове

URZĄD DO SPRAW CUDZOZIEMCÓW

перебування і роботу, що надається в звичайних умовах. Те, на користь якого суб'єкта, що доручає виконання роботи (або суб'єктів що доручають виконання роботи), іноземець буде виконувати роботу, і на яких умовах це буде відбуватися, буде доповнено шляхом заяви суб'єкта що доручає виконання роботи, яка стосується доручення виконання роботи іноземцю (ст. 9 част. 1, п. 3 новелізації Закону про іноземців).

Таку заяву необхідно буде зробити на офіційному бланку за зразком, який буде визначений в Розпорядженні Міністра внутрішніх справ і адміністрації, виданому відповідно до ст. 9 част 23 новелізації закону.

Термін для подачі цієї заяви складатиме 60 днів, рахуючи від дня прийняття рішення воєводою або начальником управління у справах іноземців про надання дозволу на тимчасове проживання і роботу. Заяву потрібно буде подати воєводі, який дасть дозвіл. У разі, якщо дозвіл на тимчасове проживання та роботу надасть Начальник управління у справах іноземців у другій інстанції, таку заяву слід подати воєводі, який виніс рішення у справі в першій інстанції (ст. 9 част. 4 новелізації закону). Заяву потрібно буде подавати начальнику управління у справах іноземців.

Термін подачі заяви не підлягає відновленню, тому його обов'язково потрібно буде дотриматися. Якщо закінчення терміну для виконання дії буде припадати на день, визнаний законом за вихідний день або на суботу, термін буде закінчуватися на наступний день, який не є вихідним днем, ні суботою. Термін буде вважатися дотриманим, якщо до його закінчення лист, буде, між іншим, відправлений в польській установі поштового оператора, визначеного відповідно до Закону від 23 листопада 2012 року. - Закон про пошту, або в установі поштового оператора, що надає поштові послуги, діючим в іншій державі - члені Європейського Союзу, Швейцарської Конфедерації або державі-члені Європейської угоди про вільну торгівлю (EFTA) - сторони угоди про Європейський економічний простір.

Якщо заяву про надання роботи іноземцю підписуватиме особа, яка діє від імені та в інтересах суб'єкта, який доручає виконання роботи, вона буде зобов'язана додати до заяви документи, в яких буде міститися повноваження на підписання заяви (ст. 9 част. 3 новелізації закону).

Можливо буде тільки один раз подати заяву або подати одночасно кілька заяв, якщо іноземець збирається виконувати роботу на користь більш ніж одного суб'єкта, що доручає виконання роботи (ст. 9 част. 9 і част. 15 речення. 1 новелізації закону).

URZĄD DO SPRAW CUDZOZIEMCÓW

У заяві повинні бути вказані умови виконання роботи на рівні, що не відрізняються від мінімальних умов, якими є:

- отримання іноземцем мінімальної винагороди за працю незалежно від розміру робочого часу та виду правовідносин, які є підставою для виконання роботи іноземцем (ст. 9 част 1 пункт 1 новелізації закону);
- виконання роботи в рамках трудових відносин або за договором доручення (ст. 9 част. 1 п. 3 новелізації закону);

Умова щодо мінімальної заробітної плати буде виконаною навіть тоді, коли іноземець збиратиметься виконувати роботу на користь більш ніж одного суб'єкта, що доручає виконання роботи, а сума заробітної плати, отримана від усіх суб'єктів, не буде нижчою, ніж мінімальний розмір оплати праці (ст. 9 част. 15 новелізації закону).

Неподання заяви протягом 60 днів призведе до того, що дозвіл на тимчасове проживання і роботу закінчиться від дня, наступного за днем закінчення терміну його подачі (ст.9 част 10 пункту 1 і ст. 12 новелізації закону).

Якщо зазначені в заяві умови не відповідатимуть мінімальним умовам, дозвіл на тимчасове проживання і роботу також закінчиться, за винятком того, що в цьому випадку воєвода буде зобов'язаний винести рішення про закінчення терміну дії цього дозволу. У цьому випадку воєвода також визначить термін дії дозволу (ст. 9, част. 10, п. 2, част. 11 і част. 12). На рішення воєводи Про затвердження терміну дії дозволу на тимчасове проживання і роботу можна буде подати скаргу до начальника управління у справах іноземців (ст. 9 част. 11 новелізації Закону).

У разі закінчення терміну дії дозволу на тимчасове перебування і роботу з дня, наступного дня після закінчення терміну почнеться відлік терміну 30 днів для того, щоб покинути територію Республіки Польща (термін, зазначений у ст. 299 част. 6 п. 1 Закону про іноземців), крім випадків, якщо іноземець матиме дійсний документ, що дає право його перебування на території Республіки Польща або із закону буде слідувати, що його перебування на цій території вважається законним (ст. 9 част. 13 новелізації закону).

Карта перебування буде видана іноземцю тільки після подачі заяви і після виключення того, що дозвіл анулюється, а в разі, якщо від нього ще не отримано відбитків пальців, після їх отримання (ст. 9 част. 14 і ст. 8 част. 15 новелізації закону).

Інформацію, що міститься в заяві відповідний воєвода розмістить в реєстрі справ, що стосуються дозволів на тимчасове перебування, який являє собою частину

національного набору реєстрів, обліку та списку щодо справ працюючих іноземців, який ведеться у телеінформаційній системі.

Іноземець, вже в період, що передує подачі заяви, буде в змозі виконувати роботу, якщо вона буде виконуватися на користь суб'єкта, що доручає виконання роботи на умовах, зазначених у пізніше зробленій заяві (ст. 9 част. 19 новелізації закону).

Якщо іноземець захоче змінити суб'єкт, який доручає виконання роботи, або умови виконання роботи, він зможе скористатися новим режимом зміни дозволу на проживання та роботу (ст. 9 част. 18 новелізації закону).

Іноземець, якому буде надано дозвіл на тимчасове перебування і роботу в даному режимі, буде зобов'язаний протягом усього періоду дії цього дозволу повідомляти воєводу, який дав дозвіл, а в разі, якщо дозвіл дав Начальник управління у справах іноземців у другій інстанції, – воєводу, який виніс рішення у справі в першій інстанції, про кожну зміну місця свого перебування. У іноземця на це буде 15 робочих днів (ст. 9 част. 21 новелізації закону). Невиконання цього обов'язку з боку іноземця може спричинити негативні наслідки для нього, оскільки вручення йому листів в ході перевірки або в ході провадження (наприклад, в справі скасування дозволу на тимчасове перебування і роботу) на колишню адресу буде вважатись реалізованим (ст. 9 част. 22 новелізації закону).

Якщо іноземець буде виконувати умови звільнення від обов'язку мати дозвіл на роботу, то в реєстрі справ, що стосуються дозволу на тимчасове проживання воєвода розмістить інформацію про те, що іноземець має право виконувати роботу на умовах, зазначених у положенні, що є підставою для звільнення від обов'язку мати дозвіл на роботу (ст.9 пункту 24 і пункту 25 новелізації закону).

Підстави скасування дозволу на тимчасове перебування і роботу, наданого в особливому режимі

У ст. 10 част 1 новелізації закону будуть визначені конкретні підстави для скасування дозволу на тимчасове проживання та роботу, наданого в цьому особливому режимі. Вони будуть наступними:

- закінчиться мета перебування, що була підставою для надання дозволу на тимчасове проживання та роботу (ст. 101 п. 1 Закону Про іноземців у зв. зі ст. 10 част 1 новелізації закону);

- зобов'язання внести дані іноземця до списку іноземців, перебування яких на території Республіки Польща є небажаним (ст. 10 част 1 пункту 1 новелізації закону);
- міркування захисту або безпеки держави або захисту безпеки і громадського порядку або зобов'язання, що впливають з положень ратифікованих міжнародних угод, що діють в Республіці Польща, вимагатимуть анулювання дозволу (ст. 10 част 1 пункту 2 новелізації закону);
- не будуть виконані мінімальні умови, встановлені в ст. 9 пункту 1 пункту 1 (у межах розміру заробітної плати) або п. 2 (у межах правовідносин, що лежать в основі виконання роботи) (ст. 10 част 1 пункту 3 новелізації закону);
- робота не здійснюватиметься на умовах, зазначених у реєстрі справ, що стосуються дозволів на тимчасове проживання, зазначених у ст.428 част. 1 п. 2 літ. d Закону про іноземців (ст. 10 част 1 пункту 4 новелізації закону);
- іноземець не матиме медичного страхування відповідно до положень Закону про фінансові виплати на охорону здоров'я з державних коштів або підтвердження покриття медичних витрат на території Республіки Польща (ст.10 част 1 пункту 5 новелізації закону).

Контроль за використанням іноземцем дозволу на проживання та роботу

Відповідно до ст. 11 новелізації закону воєвода, а в разі, якщо дозвіл дав Начальник управління у справах іноземців – також цей орган, зможуть провести перевірку використання іноземцем дозволу на тимчасове перебування і роботу щодо обставин, які становлять підставу для відкликання. Така перевірка проводитиметься в приміщенні відповідного відомства уповноваженим співробітником. Іноземець буде зобов'язаний з'явитися за місцем і часом, вказаним у повістці, під страхом того, що припинена мета перебування, яка стала причиною надання дозволу на тимчасове проживання і роботу. Хід і результати перевірки будуть фіксуватися у вигляді протоколу. Прийняття певних рішень в ході перевірок, які вказують на те, що існує будь-яка з підстав відкликання дозволу, призведе до порушення справи з даного питання.

Продовження строку роботи на підставі заяви про доручення виконання роботи іноземцю, внесеного до Реєстру заяв (зміна до Закону від 20 квітня 2004 р. Про сприяння працевлаштуванню та установи ринку праці).

Новелізація закону також внесе ряд змін до законів, інших ніж Закон про іноземців. Прикладом дуже важливої зміни є зміна положення ст. 87 ч. 3 та ст. 88z част 2 пункту

З Закону від 20 квітня 2004 року Про сприяння працевлаштуванню та установи ринку праці, яка стосується строку допустимої роботи на підставі заяви про доручення виконання роботи іноземцю, включеного до реєстру заяв, виданих районною адміністрацією праці. У нинішньому правовому стані строк виконання роботи на підставі такої заяви не може перевищувати 6 місяців протягом наступних 12 місяців. Поправка, яку внесе новелізація закону, полягатиме в тому, що термін допустимої роботи за однією заявою продовжиться до 24 місяців.

Результатом такої зміни буде, наприклад, те, що візи, видані з метою, зазначеною у ст. 60 ч. 1 п. 5 Закону про іноземців, і, отже, для виконання роботи на підставі заяви, зможуть видаватися на строк допустимого перебування більше 6 місяців, оскільки буде скасована регулююча раніше це питання стаття 64 част. 3 Закону про іноземців. Заяви, внесені до Реєстру заяв відповідно до чинного законодавства, можуть бути подані в процесі оформлення візи ще протягом 6 місяців від дня набрання Законом чинності (ст. 14 част. 1 новелізації закону). У цьому випадку можна буде отримати візу на термін перебування більший ніж 6 місяців, якщо до заяви на візу буде додано додаткову заяву особи, яка доручає виконання роботи, про продовження строку доручення виконання роботи на підставі внесеної до Реєстру заяв Заяви (ст. 14 част 2 новелізації закону).

Охоплення власників гуманітарних віз в рамках застосування закону від 20 квітня 2004 року Про сприяння зайнятості та органи ринку праці

Новелізація закону також внесе зміни до ст. 1 Закону Про сприяння зайнятості та установи ринку праці, зокрема, щодо іноземних громадян, які мають візи, про які йдеться в ст. 60 част. 1, параграф 23 Закону про іноземців, тобто візи з метою приїзду з гуманітарних причин, враховуючи інтерес держави або міжнародні зобов'язання, шляхом застосування норм цього закону (ст. 1 част. 3, п. 2 літ m Закону Про сприяння зайнятості та органи ринку праці). Такі особи зможуть користуватися послугами на ринку праці на умовах, передбачених законом і в межах, передбачених в ст. 1 част. 6 і ст. 43 част. 1 п. 9 Закону Про сприяння зайнятості та органи ринку праці, тобто навчання осіб, які шукають роботу (ст. 40 Закону Про сприяння зайнятості та органи ринку праці).